

זמני השבת
אופק: אלעד וב"ב

הדלקת הנרות: 16:06
מוצאי שבת: 17:15
רבינו תם: 17:47

פרשת "מקץ" - גליון מס' 216

שנה ח' - עלון דו שבועי העלון טעון גניזה אין לקרוא בשעת התפילה! סל' המערכת: 03-9094245

משפחותיהם אשר בארץ כנען לסכנת נפשות, שכן האחים הגיעו למצרים עבור קנית לחם ולא לרכישת מוצרי מותרות. מטום כך שלח אותם דוקא בעיצומו של יום השבת, כשהוא עוקב אחרי מעשיהם ובוחן אותם. אם מדובר בסכנת נפשות - ידע יוסף - יאלצו אחיו לחלל את השבת ולחלל יותר מאלפים אמה בשבת, אולם אם הם לא יעשו זאת, הם מוכיחים בכך שלא נשקפת לבני ביתם סכנה אם יתאחרו, והם אינם רעבים ללחם ממש, ולפיכך יכול יוסף לעכב אותם בשל הגביע. לכן אומר הפסוק: "הם יצאו את העיר לא הרחיקו", שליחי יוסף הודיעו לו כי אחיו לא הרחיקו למעלה מאלפים אמה ממצרים, על ידי כך ידע יוסף שאין בביתם סכנה של פיקוח נפש, ומיד ו"יוסף אמר... קום רדוף אחרי אחי האנשים והשגתם."

ו"יֵשְׁלַח וְיִסְפְּרוּ לְמוֹ" (מג, לד) מַעֲשֵׂה שִׁוְהֵי בְצִדִיק רִבִּי יְחֻזְקָל שִׁרְגָא מְשִׁינְאוּוּא שֶׁהֵסֵב פַּעַם אֶל הַשּׁוּלְחָן עִם רִבִּי יְדוּע. הגישי המשמש לשולחן בבקבו יין לשם עשיית "לחיים", ואף מוג מעט יין אל הכוסות. ישב רבי יחזקאל שרגא כשהוא תפוש בשרעפוי ולא שתי, ואילו אורחו ברך וטעם מעט מן היין. לתע הגיע המשמש בבהלה וסיפר כי בטעות הביא יין מחבית שיש עליה פקפוק אם היין שבה כבר למחרד'ין. הצטער מאוד הרב על שטעם בשוגג מן היין, פנה אל רבי יחזקאל שרגא ושאל: הרי הרבי בודאי לא טעם מן היין כי ידע ברוח קדשו שהיין אינו כשר כראוי, ואם כן מדוע לא הזהיר גם אותי שלא אטעם ממנו!?! לא ידעתי ברוח הקודש - השיב הרבי מיד - אלא מצינו שבפסוק נאמר: "ושיטו וישכרו עמו" ומבאר רש"י שמים שמכרוהו לא שתו יין ולא הוא שתה יין, ואותו היום שתו.

והוקשה לי - המשיך הרבי - ניתא שיוסף הכיר את אחיו ומשום כך שתה מן היין, אולם האחים הרא לא הכירוהו, ומדוע שינו מנהגם ושתי? אלא - תירץ הרבי - אין זה מנהג שהאחים החליטו שלא לשתות יין מיום שמכרו את אחיהם, אלא שליכם לא הניח להם לעשות כן, ועתה כאשר הסבו יחד, אף שעדיין לא ידעו כי זה יוסף, לא מנעם לבם מלשתות. כך גם אני - סיים הרבי - לא ידעתי שכשרותו של היין מוטלת בספק, אלא שליבי לא הניח לי לטעום ממנו...

"מִצֻּוֹתָה - עֵד שֶׁתַּכְלֶה רֶגְלְךָ מִן הַשּׁוּק" (שבת, דף כא:).

מפני מה נתנו הכמים סימן "עד שתכלה רגל מן השוק", ולא קבעו בפרוש את זמן המצוה? אמר על כך הר"ק רבי משה לייב מסאטוב ז"ל: נר חנוכה צריך לשמש לכל אדם מישראל רמז ולימוד, שעליו לחיות מתוך בטחון ואמונה, ולא לרצות "לכבוש את כל העולם". שכן "לא כל המרבה בסחורה מחכים" כשם שפך השמן, שעל פי דרך הטבע היה מספיק ליום אחד בלבד, הדייקו ממנו במשך שמונה ימים תמימים - כך יהודי סוחר שיש לו רק מעט סחורה ומעט כסף, שים בה מבטחו שיעליח בעסקיו. לפיכך "מצוה" - צריך להתעמק במצוה זו, עד כדי כך - "עד שתכלה רגל מן השוק" - שביין, שאין יהודי צריך להיות רובץ עד שעה מאוחרת בשוק. אינו צריך להשתקע בעסקים יותר מדי...

"כִּי זָר מִצֻּוֹה וְתוֹרָה אֹר" (מג, ג-ד)

מעשה מופלא עד מאוד קרה בשבת חנוכה בשנת תשס"ד, עם מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל. שלושה חודשים לאחר הניתוח המפורסם שעבר בהצלחה בניסי ניסים. לקראת שבת חנוכה החליטו מופללים בית מדרשו של רבינו להזמין חזן מפורסם לתפילת שבת חנוכה. כדי להרבות בהלל ובהודאה על הניסים והנפלאות שעשה הקב"ה עמנו, הן בימים ההם והן בזמן הזה. אותו חזן, שהתרגש עד עמקי נשמתו מן הכבוד הגדול שונף בחלקו להנעים את התפילה ואת ההודאה להשלי"ת בקולו הערב ולכבד את ד' מגרונו במחיצת רבן של ישראל, לא הכיזב. יחד עם בני משפחתו, שיד ושם להם בשיר ובזמר, ערכו מעין מקהלה מופלאה והנעימו את פרקי ההלל בשיר ושבח להש"ת. עקב כך, התארכה התפילה בשעה שלמה נוספת. לאחר סעודת שבת שינה רבינו מנהרגלו, לא פרש לנוח כפי שנצטווה על ידי הרופאים באותה תקופה, לקח את הנמרא והחל ללמוד בשקידה ובהתלהבות. הנכד שהופקד על שמירת בריאותו ניסה להעיר על דבר ביטול שעת המנוחה, אך רבינו סימן לו בידו לבל יפריעוהו מלימודו. נקפו לבו של הנכד, ובמוצאי שבת כשבא נכד אחר להחליפו בתפקידו, ניגש אל רבינו ואמר לו: חוששני שלא קיימת את תפקידי כראוי בכך שלא השגתני על שעת המנוחה כציווי הרופאים. ראה רבנו את צערו והניח דעתו: "עיקר עניין השינה בשבת הוא מחמת תנוגה, וכיון שבשבת זו קיימתי מצוות עונג בתפילה ובמזמירות מפי החזן, ממילא לא הצורכתי לישון, מאחר שכבר יצאתי ידי חובת תנוגה בשבת".

"וְעָמְהָ יִרָא פִּרְעָה אִישׁ נָבוֹן וְחָכֵם וְיִשְׁתִּיחֶהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם יִעֲשֶׂה פְרַעְה וְיִפְקְדַּי פְּקָדִים עַל הָאָרֶץ וְגַו וְיִצְבְּרוּ בְּרַחֲמֵי יְדֵי פְרַעְה" (בראשית מא, לג-לה)

רבים תמהו: וכי מי מינהו ליועץ המלך? והלא לא התבקש אלא לתפור חלום? ומה פשר ההלהבות המופלגות של פרעה למשמע 'עצתו המוחכמת' של אותו 'נער עברי' שזה עתה הריצוהו מבית האסורים ומדוע הוא מחליט למנותו ותיכף ומיד למשנה למלך? ולמה ממהר להחליף את שמו ל'צפנח פענח'? על כל אלו, יש להוסיף תמיהה פחות ידועה: מאחר ויוסף מדגיש שכל הפעולות ייעשו על ידי פרעה ותחת ידי פרעה, לאיזה צורך יש למנות 'איש חכם ונבון' על ארץ מצרים? הלא מינוי מיותר הוא זה, לאחר שפרעה יצא בכבודו ובעצמו על ארץ המצוה והתבואה בשנת השבע?

ביאור נפלא עד מאוד בכל העניין, כתב הגאון רבי גבריאל זאב מרגליות, מו"צ בהורודנא (חתנו של הצדיק רבי נחומקא מהורודנא): את ביאורו הוא פותח בסיפור מעשה שאירע בימי - כאשר היתה שנת בצורת בשלושה-עשר פלכים (ערי מחנה) במדינת רוסיה, ותיכף מיד הקימו בעיר המלוכה ועד פעולה שהורכב מראשי המדינה, ובראש הוועד הנעמדות את יורש העצר בכבודו ובעצמו, שיפקח באופן אישי על כל הפעולות למען מיליוני הרעבים. ואמנם, בתחילה נראה הדבר משונה: וכי לא נמצא בין שרי המלוכה אדם מוכשר לתפקיד זה? מדוע צריכה טירחה גדולה זו ליפול דוקא על כתפיו של יורש העצר הנכבד מכל? אך מהר מאוד הסתבר כי היה הגיון רב במינוי זה, שכן כדי להחיש במהירות מקסימלית את העזרה להמוני הרעבים ברחבי האזור העצום בשטחו, הלא צריך בשורה של פעולות ואמצעים בלתי שיגרתיים: ללוות תבואה מאסמי הצבא וממחסני הבר של הכפרים שלא נזיקו בצורת, להסדיר את שינוע התבואה בחינם במסילת הברזל של הממשלה, לגייס במהירות ספינות ענק ולהעביד גם באמצעותן אספקת למי הרעב. להדפיס שטרי הגרלות לחמון עם כדי לממן את המבצע, ועוד ועוד פעולות שאותן ומגוונות. אילו התמנה אחד משרי המדינה לפקד על המבצע, היה עליו לקבל אישור מפה, הרשאה משם, הסכמה מרשות כזו, שיתוף פעולה מגוף ממשלתי אחר. ברגע שבו התמנה יורש העצר בעצמו לתפקיד - הרי סמכותו היא כשל המלך עצמו, ויכול היה לעשות ככל העולה על רוחו, ואין פוצה פה ומצפנץ, וכך התבצע הכל בהצלחה ובמהירות למען נפגעי הצבור.

עתה נשוב למצרים וליוסף הצדיק הניצב בפני פרעה. כידוע, השם 'פרעה' מצרים אינו שם של אדם כלשהו, אלא שם-תואר המלך בלשון מצרים, כמו 'מלך' בלשון הקודש ו'קיסר' בשפה הלועזית. כל מי שכיהן כמלך במצרים - זכה לשם 'פרעה'.

אומר יוסף לפרעה ביום יציאתו מבית האסורים, הוא יום ראש-השנה: דע לך, השנות החלום פעמיים היא כדי להראותך שכונן הדבר מעם האלוקים וממהר האלוקים לעשות. כי בו ביום נגזרה הגזירה, ועל כן אין להתמהמה! יש להתחיל מיד וללא עיכובים את כל מעשי ההשתדלות לקראת שנות הרעב, ולכן יש לבחור כבר במעמד זה איש נבון וחכם לתפקיד זה. אבל אל תדמה בנפשו שתוכל להסתפק במתן סמכויות של שר לאדם שיבחר לתפקיד, כי אז יצטרך הוא רשות והסכמה לכל צעד שיעשה, ועל כן עצתי היא: יעשה המלך אותו לפרעה, יתן לו את שם התואר פרעה, ואז יהיה בידו את כל הכח לפעול במהירות, ואותו 'פרעה' הוא שיפקד פקידים והוא שיחמש את הארץ ותחת ידי 'פרעה' זה שתמנה עכשיו יקבצו ויצברו את כל האוכל בשנות השבע, וכך לא תכרת הארץ ברעב!

מוכן מאוד מדוע פרעה עומד ומשתומם לנוכח חכמתו הגדולה של יוסף, ואין זה פלא כלל שהוא ממנה אותו בעצמו לתפקיד זה בו ברגע ללא היסוס, אך בכל זאת יש לו הסתייגות אחת נחרצת: "אני פרעה" - ואת שמי לא אתן לאחר אחר, אך בכל זאת אני נתון בידך את הכח והסמכות ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים", כדי שתוכל לעשות את כל העדו, בלי שום מעכב ומפריע.

וגע, זאת, פרעה עדיין חושש שמו בראות העם שכוחו של יוסף וסמכויותיו הם כשל מלך, יתפרסם יוסף כפי העם בשם 'פרעה', ועל כן הוא משנה מיד את שמו ומכריז באוזני כל העם כי מהיום והלאה שמו הוא 'צפנח פענח'... והדברים ערבים ומתוקים! (ושלל לא יחסר)

"הַבֹּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ... הֵם יִצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הֲרִיזוּהוּ וְיוֹסֵף אֹמַר" ... (מד, ג-ד)

מדוע המתין יוסף לאחיו עד שיצאו מן העיר, ורק לאחר מכן שלח לרדוף אחריהם בענין הגביע? הרב שלום שפירא זצ"ל בספרו "אוהב שלום" מבאר ענין זה על פי המדרש ויקוט שמעוני בראשית מג, רמז קמט) על הפסוק (מג, טז): "וטובח טבח והכן", שכאן טמונה הוכחה לכך, שיוסף שמר את השבת גם לפני תניתה לעם ישראל, ומשום כך ציוה לממונה על ביתו להכין את צורכי האוכל מבעוד יום, כלומר ביום שיש, כדי שלא להכניס בשבת. לפי חשבון זה יוצא שהאחים שנשלחו מבית יוסף למחרת, הלכו בבקרו של יום השבת כשהגיע מוכבא באמתחתו של בנימין. יוסף, אשר תכנן לרדוף אחריהם, חשש פן העיכוב שיגרם להם בשל כך, יביא את בני

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

המכון לסת"ם
עבודת הקודש
מכירת ס"ת, תפילין,
מוזוות וכל צרכי הסת"ם.
פול: 054-8484945 רפאל ש.

שרוליק קרויזר
המרת מס"ח
המחירים הכי טובים בשוק
סניף ר' יהודה הנשיא 33, אלעד.
טל: 052-7621725

VESTRY
אופנה
לגברים ונוער
חוני המעגל 26, אלעד.
טל: 03-7160640

חצה לעמוד תחת החופה בקרוב?
"ביחד עם הטם"
מרכז שידוכים איכותי
לבנות הסמינרים ובחורי הישיבות
השואפים להקים בית של תורה!
צוות עם ניסיון ודסקרטיות מלאה
לכל העדות (אס"ת) מגיל 18-30
בעיקר למשפחות חרדיות
הירשום חינם!
054-8439416
0548439@okmail.co.il

הללויה
מגשימה הזדמנות לחלום!

אנם פאלאס איווים
גיסין 11 פ"ת טל. 9316606

תקליטן רפאל חכמן
פול: 052-2567240

AP
HAIR DESIGNER
מעצב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 53 92

מרכז השעונים
מכירה ותיקון
כל סוגי השעונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחינה)
טל: 03-9363892

באותו לילה הכה את האזור שבר ענן פתאומי, כפי שקורה מדי פעם בפעם בחלק זה של העולם. החוות ששכנו במקומות הנמוכים הוצפו במי גשם ונותקו, ובתוכן גם חוותם של בני הזוג שלנו. כוחות החילוץ חשו לאזור, אך השיטפון ניתק את זרם החשמל, והעלטה הייתה גדולה כל כך, שצוותי המתנדבים התקשו להגיע אל החוות.

הגשם העז שניתך על הבית בעוצמה העיר את ג'ק ודיאנה. בבהלה נוכחו לגלות כי חצר ביתם מוצפת מים, והמים גואים ומציפים את רצפת הבית. הם מיהרו אל החלון לזעוק לעזרה, אך קולותיהם נבלעו ברעש המים האדיר שסביבם.

למרבה חרדתם של ג'ק ודיאנה הם נוכחו כי המחלצים לא ראו את ביתם באפלה, והלפו על פניו הלאה, בחיפוש אחר לכודים אחרים. אלה היו רגעים קשים מנשוא שנראו כנצח. על שניהם השתלט הפחד מפני הנורא מכול.

אך לפתע פרץ אחד המחלצים בקריאה: "היי! הביטו לשם!" אור קטן שהבליח בחשכה משך את תשומת ליבו, אלה היו שני אורות קטנים, מרצדים ומנצנצים בחלון הבית...

המחלצים שמיהרו אליהם מצאו את בני הזוג כמעט על סף ייאוש. שניהם בכו וצחקו מהתרגשות ולא האמינו שזכו להינצל. אך עוד יותר התקשו לעכל את העובדה ששמעו מפי המחלצים, כי הנרות 'נרות החנוכה' שלהם, הם שהביאו לידי הצלתם.

שני נרות של שתי נשמות רחוקות ונידחות עשו את נס חנוכה הפרטי שלהם, ונהפכו גם לסיפור שזכה להגיע לכותרות העיתונות באותם ימים. לבני הזוג גרם הסיפור לחולל שינוי ניכר בתפיסת עולמם בדבר הקשר שלהם עם הקב"ה וערכי הנצח של העם היהודי. נצח ישראל לא ישקר.

(אמונה שלמה - בראשית, יש"כ למחבר ר' צבי נקר)

משפחתי דומה - שאת שמה שינו לדיאנה. בתחילה חי בסביבה יהודית, וכך שמרו על זיקה כלשהי ליהדות. בחלוף הזמן, עם המעבר לאחווה מבודדת משלהם, עם שטחי מרעה נרחבים לכבשים שגידלו, לייצור הצמר האוסטרלי, במקום ייחוד בוויקטוריה, נשכחה יהדותם כמעט כליל.

סוג זה של ניתוק גאוגרפי קיצוני, היה גורם אופייני להתבוללות באוסטרליה. ואמנם, מציאות חיים זו איימה לנתק לחלוטין את הקשר של בני הזוג עם עברם היהודי הרופף ממילא.

"ראי, אמר הבעל לאשתו, 'הלוא אנו חיים באושר, ואני רואה עוד כל צורך לזהות את עצמי כיהודי. איזו משמעות יש ליהדות בעבורנו, מלבד זיכרונות כואבים מהעיירה הקטנה באירופה?!' האישה הנהנה בראשה להסכמה, שהרי גם לה לא הייתה סיבה לחשוב אחרת. רצתה הישגחה, ועבר אחד, באחד מימי חודש כסלו, בשעה שישבה האישה מול האח הבעורת ועיתון בידיה, צדה את עינה כתבה שהופיעה בעיתון. בכתבה סופר כי באמצע דצמבר חוגגים היהודים בכל העולם את חג החנוכה.

העיתון הזה, שהיה מגיע אליהם מדי שבוע, היה בעצם האמצעי היחיד כמעט לקשר עם העולם הגדול שמחוץ להם. הידיעה על חג החנוכה תפסה משום מה את ליבה בדרך בלתי מובנת תפסה הידיעה את התעניינותה והיא לא הצליחה להסיח את דעתה ממנה. בתוך כך החלו לעלות גם זיכרונות ומחשבות שלא נתנו לה מנוח.

חצי לילה התהפכה על משכבה, עד שהחליטה לקום ולעשות מעשה. היא הדליקה נר קטן על אדן חלון המטבח, ובתחושת סיפוק חזרה לישון.

שעה אחרי כן התעורר בעלה. גם הוא קרא את הכתבה על חנוכה, גם בו החלו להתעורר זיכרונות העבר. הוא קם ונכנס למטבח. למראה הנר שעל אדן החלון עברה בו מחשבה, שהנה גם אשתו חשבה אותו מחשבות שעברו בו. הוא ניגש אל אדן החלון והדליק גם הוא נר קטן.

אך בכך לא תם הסיפור.

לכל זמן, וכשמגיע קץ הזמן המיועד, הן לטוב והן למוטב, אין הקב"ה מתמהמה אף רגע אחד יותר על הזמן. מכיוון שתם הזמן, שיוסף היה צריך להיות בבית האסורים, הריצוהו במהירות הבזק מן בית האסורים, ויבטיחוהו מן הבור. כמו"כ שולגעי עת לגאולתנו ופדות נפשנו. לביאת משיח צדקנו, לא נתמהמה אף רגע יותר על הזמן, אלא "פתאום יבוא" ויריצו אותנו במהירות מן הגלות לארצנו הקדושה במהרה בימינו. (הפס' חיים על התורה)

על גאולה פרטית של זוג יהודים נוכל ללמוד מהאולה הבאה:

הם עזבו את אירופה עוד לפני מלחמת העולם הראשונה, והגיעו לחוף מבטחים באוסטרליה. כרבים שעשו אז את הצעד הזה, ניסו אף הם להשתלב בחיים המפותחים בארץ החופש. הם נעשו מתיישבים במרחבי האדמה הבלתי-מעובדת, באזורים מרוחקים של הארץ הענקית הזאת, ואת-אט החלה עבודתם להניב פירות. הם התחילו את חייהם שם בעוני ובמחסור, ועם הזמן מצבם הכלכלי החל להשתפר, ההצלחה האירה להם פנים ורווחיהם היו נאים.

אולם ככל שהצליחו בהישגיהם הכלכליים, התרופפה יקתם לשמירת התורה והמצוות. ההורים עדיין הקפידו על קיום הלכה, ואף שמרו מנהגים מסוימים שהביאו עמם מעירית מולדתם, אך הבני-בן הפכו לאוסטרלים לכל דבר, באורחות-חייםם ובלבושם. העבודה הקשה בשדות האחוזה הייתה רבה ומפרכת, וריחוקם מן העיר, שבה התקיימו חיי קהילה, עשו את שלהם להתרחקות מהחיים היהודיים.

ג'ק היה צעיר הבנים במשפחה. בברית שנעשתה לו נקרא שמו בישראל יעקב, אך בהשפעת הזמן והסביבה החולף שמו לג'ק. בכישורונותיו המיוחדים הצליח לסיים בהצטיינות את מסלול הלימודים בבית הספר הכללי במקום מגוריו, ואף עלה ללימודים גבוהים יותר. ובכל זאת, עם סיום לימודיו נרתם דווקא הוא לניהול חוותו של אביו, וגם זאת עשה במסירות ובהצלחה.

ברבות הימים נשא לאישה את דינה - אף היא מרקע

הלכה לשבת

מהו הזמן להדלקת נרות חנוכה במוצאי שבת?

נגמרת בזמן שהורה רבינו תם, אף במוצאי שבת חנוכה זהו הזמן להדליק נר חנוכה. ע"ש. וכן בספר ישועת דניאל (עמ' קצב) העיד על הגר"י מבריסק שהדליק נר חנוכה במוצאי שבת מאוחר מאד. גם בספר נטעי גבריאל (עמ' רמא) כתב, שראה אצל הגה"צ מקלוינבורג שנהג במוצ"ש חנוכה כמו שנהג להחמיר בכל מוצ"ש. ע"ש. וכן מנהגו של מרן אממ"ר זצוק"ל, במוצ"ש חנוכה להדליק הנרות רק לאחר שהגיע זמן רבינו תם. ומי שאשתו אינה נוהגת להחמיר כד' ר"ת, והוא נוהג להחמיר דרך חומרא, מעיקר הדין יכול למנות את אשתו לשליח להדליק נרות חנוכה לפני שיגיע הזמן של ר"ת. אבל אם הוא חושש מדינא לר"ת, לא יעשה כן, אבל ימתין עד שיגיע זמן של ר"ת. ועל שבת הקהתי ח"ו (פי רמא). וכ"ז דלא כמ"ש הגר"ש איועבראך בהליכות שלמה (מועדים, עמוד שיא), שבמוצאי שבת חנוכה אין צריך לדקדק להדליק נ"ח אחר זמן רבינו תם, מפני שאין זה מעיקר הדין אלא לחומרא בעלמא. ע"ש. ואפשר שלא ראה דברי הפוסקים בענין זה. והרי דעת רוב הראשונים, רוב מנין ורוב בנין, ומרן, כפי שיטת ר"ת. ולכן העיקר שגם במוצ"ש חנוכה ראוי שלא להדליק נ"ח אחר זמן ר"ת. והמנהג שנוהגים החרדים לדבר ה' בכל מוצ"ש להחמיר כדעת ר"ת, הוא מנהג יקר מאד אחר שרבים מרבותינו הראשונים הסכימו עם ר"ת, ומהם: הראב"ד והרא"ש, הרמב"ן והרשב"א והרא"ה והמאירי והר"ן, הר"ה והסמ"ג והמרדכי ורבינו פרץ ורבינו ירוחם. וכ"פ מרן הש"ע (פי רמא) והרדב"ז. ועוד. וראה באורך ביבי"א ח"ב (פי רמא), ובליקוט יוסף שבת כרך א' חלק ראשון (מהדורת תשע"א סימן רסא). [וע"ש עוד במה שהוכיח נגד האול"ד ואכמ"ל].

"ענבי הנסן בענבי הנסן דבר נא ומתקבל"

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה בזה לבתי ואחותינו מעין לברון תחי' שידה רב לה בעריכה כשרונית של מדור הסיפורים ונשא את משא העלון שנים רבות, לרגל בואה לברית הארוסין בשעתו"מ עם הבחור השקדן והנעלה, סיני ועוקד הרים, עתיר במידות נפלאות, עדין לגאון הבה"ח שמעון מימון הי"ו מבחירי ישיבת "באר התלמוד" המעטירה בירושלים ת"ו. יה"ד שיעלה הזיווג יפה לתפארת המשפחות הרוממות, ויזכו להקים את ביתם בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה, דורות ישרים מבורכים עוסקים בתורה ובמצוות. המאחלים בהוקרה רבה, המשפחה ומערכת העלון.

Advertisement for 'Shabbat Menorah' featuring a menorah image and text: 'צילצל עכשיו ותצטרף כמנוי' ענל בית המעשר 08-9214829

Advertisement for 'Evelon Mokedesh - Halachot B'ro'g' with contact information: 'עלוליו נשמת', 'לרפואת', 'העלון מוקדש - להצלחת ברו'ג', 'שלום אפל ורפי בן טינו מנגי הי"ו וכל משפ', 'פנחס ואיתמר (תומר) בני אביגיל הי"ו, רחמים בן מונירה הי"ו, יונתן בן עופרה ברכה הי"ו. זוע בר קיימא נתנאל בן חנה ומעין בת סגילית